उदतिष्ठन्महाराज पुरुषः परमाद्भुतः ॥ ३१ ॥
दीर्घपीवरदोर्दण्डः कम्बुग्रीवो ऽरुणेक्षणः ।
श्यामलस्तरुणः स्रग्वी सर्वाभरणभूषितः ॥ ३२ ॥
पीतवासा महोरस्कः सुमृष्टमणिकुण्डलः ।
स्निग्धकुञ्चितकेशान्तः सुभगः सिंहविक्रमः ॥ ३३ ॥
अमृतापूर्णकलशं बिभ्रद्वलयभूषितः ।
स वै भगवतः साक्षाद्विष्णोरंशांशसंभवः ।
धन्वन्तरिरिति ख्यात आयुर्वेददृगिज्यभाक् ॥ ३४ ॥
तमालोक्यासुराः सर्वे कलशं चामृताभृतं ।
लिप्सन्तः सर्ववस्तूनि कलशं तरसाहरन् ॥ ३५ ॥
नीयमाने ऽसुरैस्तस्मिन् कलशे ऽमृतभाजने ।
विषण्णमनसो देवा हरिं शरणमाययुः ॥ ३६ ॥
इति तद्दैन्यमालोक्य भगवान् भृत्यकामकृत् ।
मा खिद्यत मिथो ऽर्थे वः साधयिष्ये स्वमायया ॥ ३७ ॥
मिथः कलिरभूत् तेषां तदर्थे तर्षचेतसां ।
अहं पूर्वमहं पूर्वं न त्वं न त्वमिति प्रभो ॥ ३८ ॥
देवाः स्वभागमर्हन्ति ये तुल्यायासहेतवः ।
सत्त्रयाग इवैतस्मिन्नेष धर्मः सनातनः ॥ ३९ ॥
इति स्वान् प्रत्यषेधन् वै दैतेया जातमत्सराः ।
दुर्बलाः प्रबलान् राजन् गृहीतकलशान् मुहुः ॥ ४० ॥
एतस्मिन्नन्तरे विष्णुः सर्वोपायविदीश्वरः ।
योषिद्रूपमनिर्देश्यं दधार परमाद्भुतं ॥ ४१ ॥